

[Lasse Budtz]

Over for hr. Gert Petersen vil jeg godt fremhæve to ting, som forekommer os ret vigtige, og som vi har gennemdiskuteret i detaljer. Det ene er, at selv om vi nu får en forbedret ordning, er det jo altid godt at forbedre situationen. Jeg bryder mig ikke meget om at blive hånet for, hvad der er sket for mange år siden, når vi alligevel forbedrer situationen ganske væsentligt. Det ene er, at kan vi have anledning til på grundlag af en orientering i Udenrigsudvalget at være skeptiske over for eller direkte modstandere af en aftale, er der intet som helst i vejen for at tage sagen ned i folketingssalen, hvilket jeg meget klart fremhævede i mit første indlæg, og det vil jeg gerne have opfattes nøjagtigt, som det er blevet sagt.

Det andet er med hensyn til atomvåbene. Mig bekendt er der da et flertal i dette Folketing, som er imod anvendelse af atomvåben på dansk område. Mig bekendt kan ingen dansk regering tillade ankomst af atomvåben, uden at der foreligger et flertal til fordel for sådanne våbens ankomst til Danmark. Jeg formoder, at det flertal fortsat vil eksistere, også efter et kommende valg.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er meget tilfreds med den første del af det, som hr. Lasse Budtz sagde, om, at sagen naturligvis kan bringes fra nævnet ned i Folketinget. Det sagde hr. Lasse Budtz også i første omgang, og det blev altså gentaget nu, og det er jeg meget tilfreds med. Det andet, som blev sagt, er, at hvis der er et flertal – det tror jeg også der er, eller det er der – imod atomvåben på dansk område, ville det logiske da være, at Folketinget vedtog en beslutning herom her og nu, om ikke i dag så i den kommende måned, i stedet for, at man skal afvente den meget anspændte situation, hvor vi heller ikke ved, hvordan flertallet ser ud her i Folketinget. Vi ved ikke, om der er en socialdemokratisk ledet regering – det var det udtryk, hr. Lasse Budtz brugte i første omgang. Det ville være meget rigtigere og meget mere logisk, også ud fra hr. Lasse Budtz' egne bemærkninger, at få en sådan vedtagelse her og nu, at Danmark ikke under nogen omstændigheder med sin gode vilje vil se atomvåben, som er selvmorderiske våben, på sit område.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige, at jeg er da glad for, at hr. Arne Melchior bekræfter, at der skete et skifte i 1976. Det har vi altså nu ikke bare mit udsagn for, men også hr. Arne Melchior. Der skete et skifte i dansk forstærkningspolitik, og det er en ny forstærkningspolitik i forhold til den, der var ført i de forudgående 27 år. Så siger hr. Arne Melchior noget om, at der var flertal for, at konsekvenserne af medlemskabet skal drages, osv. Jeg ved da ikke, hvor hr. Arne Melchior ved det fra, for det skifte, som skete, og hvor det altså blev accepteret, at Danmark kan modtage forstærkninger i fredstid, blev ikke forelagt noget sted. Jeg ved ikke, om det har været forelagt den daværende regering, det er muligt, men det var ikke noget, der kom til nævnets kundskab, ikke noget, der kom til Folketingets kundskab. Der blev aldrig konstateret et flertal for det; det var noget, som skete i dybeste hemmelighedsfuldhed.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Efter en kort bemærkning fra hr. Jørgen Tved giver jeg ordet til forsvarsministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil da godt spørge hr. Lasse Budtz, som her fortalte, at Danmark var et atomvåbenfrit område, om han er i besiddelse af oplysninger, som i hvert tilfælde er forholdt mig, om, at Danmark altid er atomvåbenfrit, om der foreligger nogen aftaler om, at engelske undervandsbåde bestykkede med atomvåben aldrig kommer i nærheden af dansk territorialfarvand, om, at udenlandske krigsskibe, der besøger Danmark, aldrig har atomvåben om bord. Ellers er det jo en illusion, for så ved vi aldrig, hvornår Danmark i virkeligheden er atomvåbenfrit.

Forsvarsministeren (Collét):

Forespørgerne har sat mange kræfter ind i denne debat. SF's tre ordførere har alle søgt at mistænkeliggøre, søgt at så mystik, søgt at give indtryk af sammensværgelse, hemmelighedskræmmeri og historieforfalskning om noget, der er så indlysende åbent og fornuftigt som forstærkningsaftalerne, som støttes af et bredt flertal i Folketinget.